

У Христу Господу брате и саслужитељу,

Надамо се да је до Вашег Преосвештенства већ стигла вест о немилим догађајима у Српској Православној Цркви односно Нас, Вашег најмањег брата у Господу. Данашња средства масовног информисања су разнолика и многобројна, те је вест о томе да смо од стране Сабора Епископа Српске Православне Цркве лишени епископског чина и враћени у ред монаха, управо на дан подесетогодишњице нашег монашења, стигла и до Вас.

Не знамо који су разлози наведени у информацијама које сте примили, и у каквом су контексту исти представљени, али знамо да овде, у Нашој отаџбини, те информације које потичу од Светог Архијерејског Синода и од српске државе, а ширене путем средстава јавног информисања, препуне су неистина, клевета, недоказаних оптужби.

Мали (и горак) укус оркестрираног прогона против Нас можете добити слушајући да је Српска Патријаршија (СА Синод) пре неколико месеци покренула судски кривични поступак против Нашег Протосинђела, Архимандрита Симеона Виловског, који се већ налазио у Солуну где је припремао своју докторску дисертацију на Богословском факултету Солунског универзитета. Синод је против њега поднео тужбу на основу „сумње за злоупотребу службеног положаја“. После спровођења међународне потернице за хапшење, о. Симеон је провео три и по месеца у грчким затворима, чекајући суђење Ареопага. Суђење је обављено 06. 07. 2010.

Ареопаг је својом одлуком под бројем 1410/2010. која је јавно саопштена 13. 07. 2010. оправдао о. Симеона, одбацујући захтев српских правосудних органа за његово изручење Србији где би му се судило по оптужби „сумње за злоупотребу положаја“. Ареопаг је, наравно, закључио а) да се ради о исценираном прогону, иза кога се крије прогон политичких и религиозних убеђења, и б) да у Србији не би имао фер суђење.

Не желећи да останете у заблуди поводом нашег случаја, узимамо слободу да Вам у прилогу овог писма доставимо Наше писмено обраћање Светом Архијерејском Синоду од 13. септембра ове 2010. године, из кога ћете, из прве руке, сазнати како је и због чега дошло до размимоилажења Нас и Светог Архијерејског Синода.

На ово Наше писмо петочлани Синод, у коме су учествовали и гласали против Нас познати тужиоци и прогонитељи Наши, без да смо позвани да одговарамо, одреаговао је доношењем још једне неканонске одлуке којом смо стављени под забрану „вршења свих свештенодејстава“ до редовног заседања Светог Архијерејског Сабора, који је заказан за 17. новембра 2010. У очекивању могућности да на Сабору изнесемо своју одбрану, да се пред лицем свих покаже пуна Истина, поштовали смо ту синодску одлуку иако је била неканонска.

Нажалост, на Сабор нисмо били позвани, на коме су опет учествовали и гласали против Нас познати тужиоци и прогонитељи наши, те је и овога пута Сабор неканонски и неуставно, без нашег права на одбрану, и без Нашег присуства донео одлуку о Нашем рашчињењу и низвођењу у ред монаха.

На крају, сва четири пута којим су се било СА Синод било СА Сабор бавили Нашим питањем [а) 11. 02. 2010. СА Синод – привремено уклањање са трона; б) 04. 05. 2010. СА Сабор – „смењен“ са трона; в) 15. 09. 2010. СА Синод – забрана свештенослижења; и г) 19. 11. 2010. СА Сабор – рашчињење] није претходио регуларни и канонски судски процес, нити су позивани сведоци оптужбе и одбране, нити смо позивани да изнесемо своју одбрану. Сем 04. 05. 2010. нисмо позивани на Сабор и нисмо учествовали на њему. И најзад, Наше судије су били познати тужиоци и ужасни клеветници Наши преко медија масовног информисања.

Имамо пред собом пример светог Јована Златоуста, који је такође неправедно и неканонски суђен, рашчињен, одлучен и прогнан. Он сам ту одлуку о рашчињењу никада није признао за валидну, него је целога живота сматрао себе канонским Архиепископом цариградским, имао црквену заједницу са многим Епископима широм васељене, и обављао је (према могућностима) свету Литургију. Зато смо и Ми слично поступили. Одлуку Сабора о Нашем рашчињењу нисмо прихватили. Настављамо и даље да себе сматрамо јединим легитимним и доживотним канонским Епископом рашко-призренским, те следствено са Нашим монасима и верницима служимо Свету Литургију сходно условима у којима се налазимо.

Вас, драги брате, о свему томе обавештавамо у нади на братско разумевање и подршку, како би Истина тријумфовала, и како бисмо остали у духовном и канонском јединству са свима Вама. Стојимо Вам на располагању да Вам пружимо додатна разјашњења и доказе (преписку) у вези са Нашим случајем.

Користимо прилику и да Вам пожелимо срећне и Богом благословене празнике Христовог рођења, уз сверадосни поздрав

„Слава Богу на висини а на земљи мир“!

МИР БОЖЈИ! ХРИСТОС СЕ РОДИ!

СРЕЋНА НОВА 2011. ГОДИНА!

Ваш у љубави Христа Богомладенца брат и саслужитељ